

॥२९॥ रुच्याः गुरुभार्यायाः ॥३०॥ लक्षणं लक्षणेनैव वदनेन च ॥ विधायनमयाचोक्तं सत्यमेतद्गुरोस्तथा ॥३१॥ एतदात्मनिकोरव्यदुष्कृतं विपुलस्तदा ॥ अमन्य
॥३२॥ तमागतमिष्यध्यायेन पूर्वोक्तार्थविवरणपूर्वकमार्याधिकार्थमुपसंहरति ॥३३॥ तत्त्वया ॥२॥ ॥३४॥ ॥५॥ ॥६॥ त्वया यथा गुरुपत्नीरक्षणं कृतं तथा न कल्पितमिति पाप

सप्रदध्यौ तथाराजन्नावग्निरिवाहितः ॥ दह्यमानेन मनसा शापं श्रुत्वा तथा विधं ॥२९॥ तस्य चिंतयत स्तात च त्वो दिननिशाययुः ॥ इदमासीन्मनसि च रुच्या
रक्षणाकारितं ॥३०॥ लक्षणं लक्षणेनैव वदनेन च ॥ विधायनमयाचोक्तं सत्यमेतद्गुरोस्तथा ॥३१॥ एतदात्मनिकोरव्यदुष्कृतं विपुलस्तदा ॥ अमन्य
तमहाभाग तथा तच्च न संशयः ॥३२॥ सचंपो न गरीमेत्यपुष्पाणि गुरवे ददौ ॥ पूजयामास च गुरो विधिवत्स गुरुप्रियः ॥३३॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशा० दानधर्मे विपुलोपार्याने हि चत्वारिंशोऽध्यायः ॥४२॥ ॥३४॥ भीष्म उवाच तमागतमभिप्रेक्ष्य शिष्यं वाक्यमथा
ब्रवीत् ॥ देवशर्मा महातेजायत च्छृणु जनाधिप ॥१॥ देवशर्मा वाच किं ते विपुलदृष्टं वै तस्मिन् शिष्यमहावने ॥ ते त्वां जानंति विपुल आत्मा च
रुचिरेव च ॥२॥ विपुल उवाच ब्रह्मर्षे मिथुनं किं तत्केच ते पुरुषा विभो ॥ ये मां जानंति तत्त्वेन यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥३॥ देवशर्मा वाच
यं ह्येतन्मिथुनं ब्रह्मन् अहोरात्रं हि विद्वित ॥ चक्रवत्परिवर्तते तत्ते जानाति दुष्कृतं ॥४॥ ये च ते पुरुषा विप्र अक्षैर्दिव्यं तिष्ठन्ति ॥ ऋतं स्तानभिजानी
हि ते ते जानंति दुष्कृतं ॥५॥ न मां कश्चिद्विजानीत इति कृत्वा न विश्वसेत् ॥ नरोरहसि पापात्मा पापकं कर्म वै हि ज ॥६॥ कुर्वाणो हि नरं कर्म पापं रहसि
सर्वदा ॥ पश्यंति ऋतवश्चापि तथा दिननिशेष्युत ॥७॥ तथैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा ॥ कृत्वा न च क्षतः कर्मममतश्च यथा कृतं ॥८॥ ते त्वां ह
र्षस्मितं दृष्ट्वा गुरोः कर्मा निवेदके ॥ स्मारयंतस्तथा प्राहुस्ते यथा श्रुतवान् भवान् ॥९॥ अहोरात्रं विजानीति ऋतवश्चापि नित्यशः ॥ पुरुषे पापकं कर्म भु
भंवाश्च भूकर्मिणः ॥१०॥ तत्त्वया मम यत्कर्म व्यभिचाराद्भयात्मकं ॥ नाख्यातमिति जानंतस्ते त्वा माहुस्तथा हि ज ॥११॥ ते नैव हि भवेयुस्ते लोकाः पाप
कृतो यथा ॥ कृत्वा न च क्षतः कर्ममम यच्च त्वया कृतं ॥ त्वया शक्या च दुर्दृष्ट्यारक्षितुं प्रमदा हि ज ॥ न च त्वं कृतवान् किंचिदतः प्रीतोस्मितेन ते ॥ १३ ॥

कृतो यथा लोकास्तथा तव भविष्यंतीत्याह तथैवेति ॥७॥ ॥८॥ हर्षस्मितं हर्षेण गर्वितं ॥९॥ ॥१०॥ ॥११॥ उपसंहारमुखेनाह तेनेति तेनैव अनार्यानेनैव ॥१२॥ अशक्येति छेदः ॥१३॥